

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/92/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112205809
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2112205809.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci žalobcu: Západoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Nitra, Nábrežie za hydrocentrálou 4, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátom: JUDr. Richard Schwarz, so sídlom Bratislava, Dunajská 1, proti žalovanej: I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, o zaplatenie 151,36 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 11.7.2013 č.k. 12C/114/2012-68, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa m e n í nasledovne:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 151,36 Eur s úrokom z omeškania 2 % ročne zo sumy 151,36 Eur od 2.6.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania k rukám advokáta žalobcu vo výške 151,36 Eur, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 134,86 Eur a iné trovy konania vo výške 16,50 Eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd v celom rozsahu vyhovel žalobe a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 151,36 Eur s 2% úrokom z omeškania ročne zo sumy 151,36 Eur od 2.6.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 151,36 Eur, a to všetko do 3 dní.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 488, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 3, 7 písm. c), § 15 ods. 7 písm. b), § 28 ods. 3, veta prvá, 5 veta prvá, § 29 ods. veta prvá, § 30 ods. 1 zák. č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona a § 142 ods. 1, § 150 ods. 2 a § 149 ods. 1 O.s.p. Vecne súd argumentoval tým, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal preukázané, že účastníci dňa 27.11.2009 uzavreli zmluvu o dodávke vody z verejného vodovodu podľa zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala odoberať od žalobcu ako dodávateľa vodu z verejného vodovodu na účely konečnej spotreby vody na mieste odberu A., S. XXX/XX, číslo odberu XXXXXXXXXXXX a za plnenia podľa tejto zmluvy sa zaviazala platiť mu vodné. Žalobca vystavil žalovanej faktúru na zaplatenie sumy 151,36 Eur so splatnosťou 1.6.2010 za odber vody na základe odpočtu za obdobie od 16.2.2010 do 13.5.2010, ktorú faktúru žalovaná neuhradila, čo nebolo v konaní sporné. Žalovaná odmietla plniť s odôvodnením, že v rozhodnom období z predmetného odberného miesta vodu neodobrala. Súd však mal v konaní preukázané, že pri zisťovaní stavu vodomeru dňa 24.3.2010 bola zistená porucha na vodovodnej prípojke za vodomerom, teda na majetku žalovanej, ktorá ako vlastníčka tejto časti vodovodnej prípojky bola povinná zabezpečiť jej opravu a údržbu na vlastné náklady, pričom v konaní nebolo preukázané, že by žalovaná požiadala žalobcu na odstránenie tejto

poruchy. Vtokom vody do potrubia žalovanej napojenej za meradlom vzniklo žalobcovi právo na vodné, keď meranie množstva vody dodanej verejným vodovom bolo v danom prípade vykonané pri ohliadke vodovodnej prípojky na odbernom mieste žalovanej v A. dňa 24.3.2010 za prítomnosti svedkyne V. T., pri ktorom bol zistený na meradle stav vodomera č. 5468554 ku dňu 24.3.2010 145 m³, ktorý stav je totožný s novým stavom na predmetnej faktúre. Žalovaná nepožiadala žalobcu ani o preskúšanie predmetného meradla vody, ak mala pochybnosti o správnosti údajov meradla, čo ani nebolo v konaní sporné. Súd tak vyhovel návrhu žalobcu ako v časti istiny, tak aj v časti uplatneného príslušenstva - úroku z omeškania, keďže sa žalovaná dostala do omeškania s platením peňažného dlhu, ktorý úrok z omeškania jej priznal dňom nasledujúcim po splatnosti faktúry, keď vychádzal zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá v období od 13.5.2009 do 12.4.2011 bola 1%. Súd rozhodol o trovách konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a vo veci úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 151,36 Eur, keďže ide o drobný spor v zmysle ust. § 200ea ods.1 O.s.p., to znamená, že vychádzal z primeranosti takto priznanej náhrady trov konania, pretože ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť. Súd v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku preto znížil výšku náhrady trov konania uplatnenej v sume 264,93 Eur do výšky žalobcom predmetnou žalobou uplatnenej pohľadávky.

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podala odvolanie výlučne žalovaná, v ktorom uviedla, že v nehnuteľnosť, na ktorej je zriadené odberné miesto vodu nemá. Pokiaľ aj bola nahlásená porucha vodovodnej prípojky, doteraz nebol spresnený dátum jej nahlásenia ako aj meno osoby, ktorá túto závalu žalobcovi ohlásila, pričom táto porucha doposiaľ ani nebola odstránená. Opakovane v reklamáciách žiadala o obnovenie dodávky pitnej vody. Žalovaná v odvolaní tvrdila, že nameraná hodnota množstva odobratej vody svedčí o havarijnom stave, ktorý mal nastať za vodomermom, keď do úvahy prichádza aj napojenie hadice z vedľajšieho domu na „dole odrazený“ ventil, preto bolo potrebné zistiť, kto poruchu zo susedov nahlásil. Pretože súd prvého stupňa nevykonal tieto dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, tým došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam a preto rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Podozrivým podľa nej je majiteľ vily na predmetnom dedičstve 16D/1430/2007 - 5.809 m², faktúra č. 137006588 zodpovedá termínom a množstvu vody „veselej zakáľačke“ a č. 137038505 - 131 m³ - napusteniu bazéna - nasadením hadice k „vile“ násilným odrazením redukčného ventilu za „jej“ vodomermom. Na tomto základe žiada Krajský súd v Trnave, aby zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa.

Navrhovateľ odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu odporkyne sa písomne vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 12.11.2013, v ktorom poukázal, že v plnom rozsahu sa pridržiava a stotožňuje s rozsudkom súdu prvého stupňa. Odvolateľka vo svojom odvolaní nezrozumiteľne uvádza dôvody, ktorými rozsudok napáda a skutočnosti ňou uvádzané nie sú právne relevantné pre skutkový stav, ktorý bol súdom prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistený dostatočne. V priebehu konania bolo preukázané, že odporkyňa napriek platne uzatvorenej zmluve odmietla uhradiť faktúru za odtečenú vodu, ktorý nárok na zaplatenie mu vznikol s odkazom na § 28 ods. 5 zák. č. 442/2002 Z.z. V konaní bolo preukázané, že porucha, ktorá sa stala na odbernom mieste, v dôsledku čoho začala zo šachty vytekať bola spôsobená za meradlom, teda na domovej časti, za ktorú zodpovedá jej vlastník, ktorý je povinný zabezpečiť jej opravy a údržbu na vlastné náklady. Túto poruchu mu nahlásili susedia a aby nedošlo k väčšej škode vodu v šachte kohútikom zastavili. Pri vykonanej ohliadke, na ktorej bola zúčastnená aj svedkyňa V. T., bol jeho pracovníkmi spísaný záznam, ktorý podpísala aj svedkyňa, pri ktorom bol zistený stav na vodomere 145 m² na základe čoho bolo vystavená faktúra č. 137038505 zo dňa 17.5.2010 splatná 1.6.2010 na sumu 151,36 Eur. Odporkyňa sa odvoláva na skutočnosti, ktoré v priebehu dokazovania nepreukázala, ako napr., že vodu mal odčerpať majiteľ susednej vily a zároveň je úplne nezrozumiteľná tá časť jej odvolania, v ktorej sa odvoláva na to, že pri odtečení 131 000 l vody ide o havarijný stav, pričom sporná faktúra vychádza zo stavu, ktorý bol zistený pri ohliadke po nahlásení poruchy tj. 145 m². Na záver navrhovateľ v podaní odkázal na ust. 4 ods. 7 písm. c), § 29 zák. č. 442/2002 Z.z. a na bod 6 všeobecných podmienok pre dodávku vody, z ktorých vyplývajú pre odporkyňu presne stanovené povinnosti. Odvolaciemu súdu preto navrhuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom

konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ podľa obsahu použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné priznať úspech, keď namieste bolo faktické potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa (podľa § 219 O.s.p.), jeho zmenu si ale vyžiadala formálna nesprávnosť spočívajúca v nezohľadnení ust. § 151 ods. 8, § 149 ods. 1 a § 160 ods. 1 O.s.p.

Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o v konaní preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, keď prvostupňový súd vykonal dokazovanie v účastníkmi navrhnutom rozsahu, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvého stupňa, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto správnym spôsobom i vložil, s poukazom na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty žalovanej, rovnako uplatňované i v priebehu prvostupňového konania, nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu žalovanej.

Žalovaná sa v odvolaní ako i v priebehu celého prvostupňového konania bránila iba tým tvrdením, že také množstvo vody, za ktoré sa žalobca domáha od nej platby, nemohla v rozhodnom období spotrebovať, keďže od decembra 2009 nemá v nehnuteľnosti, na ktorej je zriadené odberné miesto, odber vody. Pokiaľ prišlo k nejakej závade, tak túto nespôsobilá, podľa nej ju spôsobil jej brat, ktorý odrazil redukciu za vodomermom a podľa nej vodu čerpal, pričom k úniku vody neprišlo, ale k jej odčerpaniu. Nehnuteľnosť, na ktorej je zriadené odberné miesto je v spoluvlastníctve so súrodencami, nie je jej výlučnou vlastníčkou, nie je tak výlučnou vlastníčkou ani vodovodnej prípojky, preto by mali byť zaviazaní na zaplatenie žalovanej pohľadávky všetci spoluvlastníci rovným dielom. Zmluvu so žalobcom o dodávke vody z verejného vodovodu dňa 27.11.2009 uzatvárala ona.

Žalobca v súvislosti s obranou žalovanej poukázal na to, že predchádzajúca vlastníčka nehnuteľnosti dala súhlas svojmu synovi L. O., aby sa napojil z jej vodomernej šachty, preto sa v jednej šachte nachádzajú dva vodomery a sú určené aj dve odberné miesta. Žalovaná niekoľko krát reklamovala vystavené faktúry za odber na jej odberné miesto, pričom sa odvolávala na to, že rodinný dom je neobývaný. Preto aj bola vykonaná dňa 24.3.2010 ohliadka na mieste odberu. Z ohliadky ako aj z odpovedi na jej reklamáciu faktúry č. 137006988 bola žalovaná informovaná, že v decembri 2009 došlo k poruche za vodomermom smerom k domu, ktorú nahlásili majitelia susedných nehnuteľností, ktorí prípojku uzavreli v šachte. Jeho zamestnanci už len konštatovali, že prívod k domu č. XXX/XX je odpojený vo vodomernej šachte. Na vodomere č. 5468554 bol zistený stav k 24.3.2010, t.j. ku dňu ohliadky 145 m³, na základe čoho bola vystavená faktúra č. 137038505 zo dňa 17.5.2010 splatná dňa 1.6.2010 na sumu 151,36 Eur. Žalovaná bola povinná podľa zmluvy o dodávke, ako aj zo zákona č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a kanalizáciách, zabezpečiť opravy a údržbu vodovodnej prípojky na vlastné náklady, keď právo na vodné vzniká vtokom vody do potrubia napojeného bezprostredne za meradlom a meranie množstva vody dodanej verejným vodovodom zabezpečuje vlastník verejného vodovodu svojim meradlom.

Obsah daného spisu tvoria súdom prvého stupňa vykonané listinné dôkazy a to zmluva č. 207317003420397 o dodávke vody z verejného vodovodu uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 27.11.2009 s číslom odberu XXXXXXXXXX a vodomermom č. 5468544, záznam z ohliadky vodovodnej prípojky pre nehnuteľnosť v A., S. XXX/XX, z ktorej vyplýva, že prívod do domu č. XXX/XX je odpojený vo vodomernej šachte, blomba pred vodomermom je nepoškodená, na vodomere č. 5468554 je stav 145 m³ k 24.3.2010, ktorý vodomerm slúži na zásobovanie rodinného domu č. XXX/XX, odpojená prípojka je za vodomermom, na redukcii za koncovkou vodomeru v smere k domu, faktúra č. 137038505, ktorou bola žalovanej žalobcom vyfakturovaná nameraná hodnota odberu pitnej vody verejným vodovodom,

vodomerom č. 5468554, na odbernom mieste A., S. XXX/XX, za obdobie od 16.2.2010 do 13.5.2010, za spotrebovaných 145 m3, suma celkom 151,36 Eur.

Podľa ust. § 4 ods. 1, 3, 6, 7 písm. c) zák. č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, vodovodná prípojka je úsek potrubia spájajúci rozvážiaciu vetvu verejnej vodovodnej siete s vnútorným vodovodom nehnuteľnosti alebo objektu okrem meradla, ak je osadené. Vodovodná prípojka sa spravidla pripája na verejný vodovod navrtávacím pásom s uzáverom. Pripojenie na rozvážiaciu vetvu s uzáverom je súčasťou verejného vodovodu. Vodovodnou prípojkou sa privádza voda z verejného vodovodu do nehnuteľnosti alebo do objektu, ktorá je pripojená na verejný vodovod. Vodovodná prípojka je vodnou stavbou podľa osobitného predpisu (ods.1). Odberateľom vody (ďalej len "odberateľ") je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má uzatvorenú zmluvu o dodávke vody s vlastníkom verejného vodovodu a ktorá odoberá vodu z verejného vodovodu na účely konečnej spotreby vody alebo jej ďalšej dodávky konečnému spotrebiteľovi.(ods.3) Vlastníkom vodovodnej prípojky alebo vlastníkom kanalizačnej prípojky je osoba, ktorá zriadila prípojku na svoje náklady, a to spôsobom určeným prevádzkovateľom verejného vodovodu alebo verejnej kanalizácie. Ak je vlastník nehnuteľnosti vlastníkom vodovodnej prípojky alebo vlastníkom kanalizačnej prípojky, prechádza pri zmene vlastníctva nehnuteľnosti vlastníctvo vodovodnej prípojky alebo vlastníctvo kanalizačnej prípojky na nového vlastníka nehnuteľnosti.(ods.6) Vlastník vodovodnej prípojky je povinný zabezpečiť opravy a údržbu vodovodnej prípojky na vlastné náklady.(ods.7 písm. c))

Podľa ust. § 26 písm. c) zák. č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, odberateľ a producent sú povinní oznámiť prevádzkovateľovi zistenú poruchu na vodovodnej alebo kanalizačnej prípojke vrátane poruchy na meradle,

Podľa ust. § 28 ods. 5 zák. č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, právo na vodné vzniká vtokom vody do potrubia napojeného bezprostredne za meradlom. Ak nie je osadené meradlo, právo na vodné vzniká vtokom vody do hlavného uzáveru pripojeného pozemku alebo stavby, prípadne do uzáveru hydrantu, výtokového stojana, plniaceho miesta alebo hadicového zariadenia; v takom prípade sa vodné stanoví smernými číslami spotreby vody.

Podľa ust. § 30 ods. 1 zák. č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, ak má odberateľ pochybnosti o správnosti údajov meradla alebo zistí poruchu na meradle, má právo požiadať vlastníka verejného vodovodu o jeho preskúšanie. Vlastník verejného vodovodu je povinný do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti zabezpečiť preskúšanie meradla podľa osobitného predpisu. Výsledok preskúšania vlastníkom verejného vodovodu neodkladne písomne oznámi odberateľovi.

Odvolací súd k argumentácii odvolateľky založenej len na jej vyššie popísanej obrane v prvostupňovom konaní s odkazom aj na citované zákonné ustanovenia zhodne so súdom prvého stupňa uzatvára, že žalovaná, ktorá sama ako spoluvlastníčka nehnuteľnosti platne uzatvorila so žalobcom zmluvu o dodávke vody, ktorá za namerané množstvo vtečenej vody do ňou zmluvne určeného odberného miesta v rozhodnom období odmietla zaplatiť jej cenu, keď právo žalobcu na vodné (dodanú pitnú vodu) vzniká vtokom vody do potrubia napojeného za meradlom, v konaní nepreukázala a v konečnom dôsledku ani netvrdila skutočnosť, z ktorých by vyplývalo porušenie niektorej zo zákonných, resp. zmluvných povinností žalobcu, spôsobilé prívodiť zánik jeho práva na vyúčtované vodné za poskytnutý vtok vody.

Skutočnosť, na ktoré sa žalovaná v odvolaní odvolávala, že vodu mal odčerpať jej brat napojením hadice a to pre svoje účely, ktorý vlastní susednú nehnuteľnosť a má vo vodomernej šachte tiež svoju vodovodnú prípojku a meradlo, ďalej že išlo o havarijný stav v súvislosti so závadou vodovodnej prípojky, ktorá nebola doposiaľ odstránená, pričom ona od decembra 2009 vodu nemá, táto bola odstavená tým, kto nahlásil poruchu (v konaní neoznačený a nezistený), ktorý je tak zodpovedný za úmyselné poškodenie cudzej veci - podozrivým je podľa nej majiteľ susednej vily, ktorý má v jej vodomernej šachte vodomer, ktorý žiada žalobcom odstrániť hlásenou poruchou, nemožno považovať za relevantné v tomto odvolacom konaní, keďže sa týkajú okolností, ktoré mali vzniknúť až za meradlom, za ktoré žalobca nenesie zodpovednosť a nemôžu ovplyvniť jeho nárok na vodné za vtečenie vody do potrubia napojeného bezprostredne za meradlom a to s odkazom na ust. § 28 ods. 5 zák. č. 442/2002. Napokon pokiaľ ide o závalu vodovodnej prípojky, jej opravu a údržbu je povinný zabezpečiť na vlastné náklady jej vlastníka, teda žalovaná spolu s ďalšími spoluvlastníkmi.

Žalovaná tak nepreukázala v konaní, že by jej žalobca nezabezpečil podľa zmluvy o dodávke vody z verejného vodovodu, ktorú uzatváral len s ňou ako druhou zmluvnou stranou, z ktorej zmluvy tak vznikajú vzájomné práva a povinnosti len jej stranám, vtečenie nameraného množstva pitnej vody do potrubia napojeného bezprostredne za meradlom (čo sa s vodou stalo ďalej, za to žalobca nezodpovedá), rovnako nepreukázala a ani netvrdila poruchu na meradle, kedy by mala v zmysle príslušných noriem právo nameranú spotrebu vody u dodávateľa namietat' a žiadať tiež o overenie meradla, čo ale podľa výsledkov dokazovania neurobila, je potom nutné uzavrieť, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že v rozhodnom období spotreba vody na danom odbernom mieste nemohla byť taká ako bola zistená na predmetnom meradle a vyúčtovaná uvedenou faktúrou a nevyvrátila tak spotrebu v konaní preukázanú dôkazmi predloženými žalobcom.

Teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore, a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať.

Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie (NS SR sp. zn. 6 M Cdo 17/2010).

Vzhľadom na uvádzané bolo potom dôvodným návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovieť, zaviazať žalovanú zaplatiť žalobcovi listinnými dôkazmi preukázanú žalovanú sumu, spolu s príslušným úrokom z omeškania a zároveň zaviazať neúspešnú žalovanú zaplatiť žalobcovi i náhradu trov prvostupňového konania, tak ako ním boli vyčíslené. Namiesto tak bolo faktické potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa (podľa § 219 O.s.p.). Jeho formálnu zmenu si však vyžiadala nesprávnosť spočívajúca v opomenutí vyslovenia lehoty na plnenie povinnosti, ktorú súd v rozsudku žalovanej uložil, keď v zásade platí, že účastník ktorému bola táto povinnosť uložená je povinný ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 O.s.p.), nevyjadrenie osobitne trov právneho zastúpenia a iných trov v súlade s § 151 ods. 8 O.s.p., ako aj určenia miesta plnenia trov priznaných účastníkovi, ktorým je v prípade, že účastníka zastupoval advokát práve tento advokát (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd riadiac sa uvádzaným preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti určenia lehoty na plnenie, zloženia náhrady trov, a miesta plnenia náhrady trov, podľa § 220 O.s.p. zmenil spôsobom uvedeným vo výroku tohto svojho rozsudku.

Keďže žalobca bol rovnako úspešný i v odvolacom konaní, vzniklo mu podľa § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalovanej. Žalobca si právo na náhradu trov odvolacieho konania návrhom síce uplatnil, ale v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. ich v zákonnej lehote nevyčísľil a z obsahu spisu mu žiadne nevyplývajú, preto mu nebola odvolacím súdom priznaná.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.